

Organisasjon for fiskerettshavere i
lakse- og sjøørretførende vassdrag

Postadresse: Postboks 9354 Grønland
N-0135 Oslo
Kontoradresse: Schweigaardsgate 34 C, Oslo
Telefon: 2205 4870/ 45 02 16 37
E-post: post@lakseelver.no
Org nr: 971281693
Bankgiro: 8101 05 37886
Internett: www.lakseelver.no

Nærings- og Fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep,
0032 Oslo

deres ref;

vår ref; 4015

Oslo; 20.08.2015

Høringsvar fra Norske Lakseelver vedrørende Forslag om å åpne for tildeling av løyve til akvakultur til utviklingsformål

Dagens oppdrettsindustri har to alvorlige "livsstilssykdommer" i form av uakseptabel utveksling av patogener med miljøet rundt, og stabilt høyt rømmingsnivå. Dessverre er begge disse uløselig knyttet til rådende teknologi og driftsregime, og det synes å være utbredt aksept for synet om at industriens bærekraft og fremtidige vekstmuligheter krever et teknologisk paradigmeskifte. **Norske Lakseelver er derfor generelt positiv til innovasjonsstimulerende tiltak som på sikt kan gi industrien bærekraft.**

Det er to måter å stimulere til innsats på. Man kan premiere i etterkant av gode resultater som tar industrien fremover, eller man kan premiere intensjoner om å gjøre det samme. Forslaget som er på høring er av sistnevnte karakter. Vi mener tiden er moden for å prøve tiltak av den førstnevnte typen. Om premiering av gode intensjoner skal fungere, må kriteriene være soleklare på forhånd. Det er de dessverre ikke i det forskriftsutkastet som nå foreligger.

Forslaget mangler avgrensning i omfang. Det er heller ingen ekstraordinære krav til lakselusnivåer, lik dem vi har sett i de siste utlysningene (grønne konsesjoner og nylig utlyst 5 % vekst). Til sammen skaper dette en miljømessig uforutsigbarhet som bryter kapitalt med intensjonene i Stortingsmelding 16, om forutsigbar og bærekraftig oppdrettvekst.

Norske Lakseelver ber av overnevnte grunner om at forslaget stilles i bero inntil det nye forvaltningsregimet for vekst er implementert. Dette inkluderer etablering av produksjonsområder, fastsettelse av grenseverdier for valgte miljøindikatorer, samt oppfyllelse av Stortingets "ekstrabestilling" av strategier for bekjempelse av medikamentresistens og rømming.

Trafikklyssystemets muligheter for vekst er et viktig insentiv til teknologiutvikling og fellesinnsats for hele industrien. Om man etter etablering av dette ser behov for ytterligere innovasjonsstimulering, kan forslaget relanseres. Eventuelle utviklingskonsesjoner bør kun legges til produksjonsområder med grønn status, og inngå i områdets trafikklysbestemte produksjonsjustering. I det følgende vil vi gå gjennom forslaget og kommentere punkt for punkt de forholdene vi mener er avgjørende for vår anmodning. Vi ser få prinsipielle forskjeller mellom alternativ 1 og 2. Det vi i det følgende kaller utviklingskonsesjoner, gjelder derfor begge alternativer.

1. Forslagets formål – avsenders budskap og mottakers oppfatning

Hensikten med forslaget er raskere teknologiutvikling for å:

- løse arealutfordringer og miljøutfordringer
- sikre bærekraft og verdiskaping
- utvikle nye løsninger for hele næringen

Et helt sentralt spørsmål er da om oppdrettsindustrien ser de samme behovene. Vi tror dessverre at mange av dagens industriaktører:

1. mangler nødvendig erkjennelse av miljøutfordringene
2. mener produksjonen allerede er innenfor bærekraftige rammer
3. ikke ser på det som noen motivasjonsfaktor å få utvikle nye løsninger for hele næringen

ad pkt. 1. I høringssvaret til St. mld. 16, sa Sjømat Norge bl.a. dette vedrørende forholdet mellom lakselus i oppdrettsanlegg og lakselusproblemet for villfisk:

- *Dette betyr at man ikke har påvist at det er sammenheng mellom lakselusforekomsten i oppdrettsanleggene og dødelighet på utvandrende smolt.*
- *At man ikke har dokumentert at lakselus fra oppdrettsanlegg betyr noe, antyder at utvandrende smolt pådrar seg lakselus som kommer fra ville bestander av sjøørret og laks.*
- *Videre foreligger det tydeligvis ikke engang kunnskaper som gjør det mulig å kvantifisere luseforekomsten hos de ville bestandene basert på resultatene fra overvåkingen som HI selv gjennomfører på vill laks og ørret. Vårt poeng her er at departementets premisser for behovet for handlingsregel for regulering av fremtidig vekst ikke har vitenskapelig gyldighet.*

Det er usikkert om disse påstandene/standpunktene er representative for oppdrettsindustrien, men det er grunn til å stille spørsmål om industrien vil se på de foreslåtte utviklingskonsesjonene som en mulighet til å løse de utfordringene departementet vil løse.

Ad pkt. 2. Vi har ennå ikke hørt noen industriaktører si at deres egen produksjon ikke er bærekraftig. Derimot hører vi ofte at norsk oppdrettsindustri er lønnsom, miljøvennlig og innenfor akseptable rammer for økologisk fotavtrykk.

Ad pkt. 3. Selv om dugnadsånden i norsk oppdrettsindustri har vært grunnleggende for den produksjonsveksten vi har hatt til nå, har industrien vært igjennom en omfattende konsolidering. Vi tror de aller fleste oppdrettere av i dag primært tenker på løsninger for å sikre egen produksjon og vekst, og ikke for å løse naboens utfordringer.

Summen av dette er at vi kan stå igjen med utviklingskonsesjonenes produksjonsøkende potensial, og i særdeleshet de foreslåtte konverteringsmulighetene, som de reelle motivasjonsfaktorene for industriaktørene.

2. Uklart behov

Med utgangspunkt i hensikten med forslaget, som skissert øverst i forrige avsnitt, gir ikke høringsnotatet gir noen god begrunnelse hvorfor konsesjonene behøves. At store FoU-prosjekter er et økonomisk løft er det ingen tvil om. Regjeringens rapport *Forskningsbarometeret 2013* viser imidlertid at norsk næringsliv ligger langt etter sammenliknbare land når det gjelder FoU-investeringer (<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/forskningsbarometeret-2013/id728792/>). I Norge er det store industrikonsern som Statoil, Hydro, Kongsberggruppen og Aker Solution som bidrar mest til FoU, men også tjenesteleverandører som DNB og Telenor. Norske oppdrettsselskaper er fraværende på listen over dominerende FoU-selskaper, og har tradisjonelt

brukt svært lite av sine inntekter på FoU. Salmars havmerd er fra både stortings- og regjeringshold trukket fram som selve grunnlaget for forslaget som nå foreligger. Årsrapporten til Salmar fra 2014 viser at selskapet hadde FoU-utgifter på 53 mill – 2,8 % av selskapets op. driftsresultat (for øvrig gledelig opp fra 1,4 % året før). Selskapet betalte til sammenlikning nær 900 mill. i utbytte til eierne i 2014.

Vi minner ellers om at nye konsesjonsformer overhodet ikke er nødvendig for oppstart av slike prosjekter. Havmerden kan konstrueres etter krav gitt i NS9415/Nytek og tas i bruk på allerede tildelte kommersielle konsesjoner. Det må riktignok søkes om dispensasjon fra forbudet om mer enn 200.000 fisk i én enhet, men det gjelder også om merden bygges til de foreslåtte utviklingskonsesjonene.

Gjennom det nye forvaltningsregimet som skal etableres, er oppdrettsindustrien lovet stabil vekst som muliggjør tredobling av produksjonen fram mot 2050, dersom alle bidrar. (se fig. 1). Dette burde være en stor motivasjonsfaktor for utvikling av nye miljøvennlige løsninger for hele næringen, og det er vanskelig å se behov for nye motivasjonsfaktorer før man har evaluert effekten av de som allerede ligger i St. mld. 16.

Forslaget springer ut fra en forestilling om behov for gi oppdrettselskapene en mulighet til å ta et FoU-løft de ellers ikke kunne tatt. Vi frykter at de dessverre vil se dette som en gyllen mulighet til å realisere en produksjonsvekst de ellers ikke ville fått. **Om forslaget skulle bli vedtatt i den formen det nå foreligger, uten antallsbegrensning og med mulighet for konvertering til kommersielle konsesjoner, vil disse utviklingskonsesjonene være de mest gullkantede dokumentene som noen gang har blitt gitt til private i Norge.**

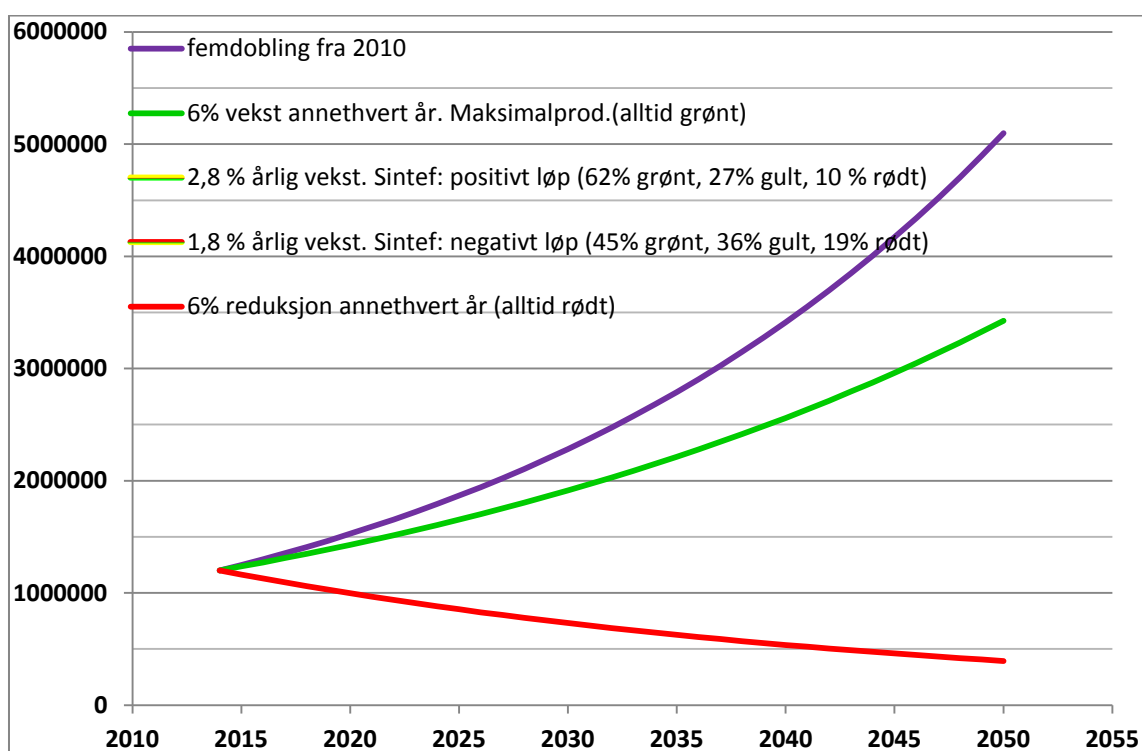
3. Forholdet til Stortingsmelding 16.

Regjeringen har siden den tiltrådte, vært forbilledlig klar på behovet for bærekraft og forutsigbarhet i forbindelse med vekst i oppdrettsproduksjonen. Dette er da også bærebjelken i den nylig behandlede Stortingsmelding 16, som Norske Lakseelver gav massiv støtte til. Dette høringsforslaget bryter dessverre med mange forventninger i hvert fall vår organisasjon har til begrepet forutsigbarhet.

1. Selve lanseringen kom som lyn fra klar himmel før stortingsmeldingen var behandlet i Stortinget. Overraskelsesmomenter er sjelden en del av et forutsigbart system. Dette i seg selv er et lite poeng, men vi frykter nå for mer av det samme (dette kommer vi tilbake til i neste avsnitt).
2. I forslaget er det ingen øvre begrensning for antall konsesjoner som kan tildeles. Dette er rett og slett svært uforutsigbart.
3. Vi tolker forslaget dit hen at man under driften av utviklingskonsesjoner må forholde seg til evt. nedjusteringer av produksjonen i området, men at selve tildelingen og etableringen av konsesjonene skal skje uavhengig av områdets miljøstatus. **Dette vil uvegerlig gi en uforutsigbar tilleggsvekst utover den som evt. måtte komme under trafikklyssystemet.**
4. Hovedkriterier for tildeling er at omsøkte konsepter skal inneholde et nyhetselement og et usikkerhetsmoment. Bare det poenget at usikkerhet er et krav, bryter med forestillingen om forutsigbarhet. I motsetning til de grønne konsesjoner, stilles det her ingen konkrete krav vedr. industriens hovedutfordringer - lus og rømming. I kombinasjon skaper punkt 2, 3 og 4 bortimot komplett uforutsigbarhet for omfanget miljøkonsekvensene av forslaget.
5. I forbindelse med høringen om 5 % vekst som nå er utlyst, var det opprinnelig krav om maksimalt 0,1 voksne hunnlus/fisk og 2 kjemiske behandlinger/produksjonssyklus. Om dette uttalte fiskeriministeren at ingen kunne regne med at fremtidige utlysninger ville knyttes til mindre strengere krav. Det står vi i fare for å få nå, i og med at det ikke er knyttet noen

ekstraordinære lusekrav ut over dagens krav på 0,5 voksne hunnlus/fisk, eller ekstraordinære krav til rømmingssikkerhet.

Det er ellers foruroligende at Fiskeriministeren etter behandlingen av St.mld. 16, senest på AquaNor 19. august, fremdeles snakker om en 5-dobling av produksjonen fram mot 2050. Vekstregimet i St. mld. 16 gir ikke rom for en slik vekst, selv ikke i en eviggrønn situasjon. Figur 1 viser vekstkurver for ulike scenarier sammenliknet med vekstkurven som gir en femdobling i 2050 (fra 2010-nivå). Siden målet om 5-dobling ikke er forlatt, frykter vi dette høringsforlaget er det første i rekken av alternative veksttiltak forkledd som noe annet. Det er vel og bra å ha et forutsigbart vekstløp, men da kan man ikke ha et uforutsigbart løp i tillegg. En slankediett fungerer som kjent ikke dersom den spises i tillegg til den ordinære dietten.

Figur 1. Estimerte kurver for produksjonsvekst mot 2050 under ulike forutsetninger. Fiolett kurve er konstruert med 5 mill tonn i 2050 som utgangspunkt, hvilket krever konstant årlig vekst på 4,1 % fra 2010-nivå. Grønn og rød kurve viser estimert produksjonsutvikling under hhv. best case og worst case scenario innen for regimet foreslått i St. mld. 16. Mangefargede kurver viser estimert produksjonsutvikling under forutsetningene gitt av Sintef i Rapport A26692 – forutsigbar og bærekraftig vekst i havbruksnæringen, hhv. Positivt og negativt løp.

4. Uklare tildelingskriterier

Hovedkriteriene om et nyhetselement og et usikkerhetselement vil kunne gjøre det vanskelig å bedømme innkomne søknader. Erfaringsmessig vil dette også gjøre det svært vanskelig for industriaktører å akseptere avslag (som vi må kunne forvente kommer). I mange nyhetsoppslag har vi sett at manglende tildeling av grønne konsesjoner til Salmar, er en direkte og vesentlig årsak til forslaget om etablering av egne utviklingskonsesjoner. Vi presiserer at vi ikke er negative til Salmar som selskap, eller Salmars havmerdkonsept som sådan, men kun bruker dette som et eksempel på de utfordringene vi mener vil komme i vurderingen av omsøkte konsepter.

- Konseptet er lansert som en havmerd eller offshoremerd. Et det da merden eller lokalitetsvalget som er nyhetselementet? Er det i så fall avstand til nærmest øy/fastland som er nytt, eller er det signifikant bølgehøyde, strømhastighet, eller vind på lokaliteten. At utstyr legges på stadig mer eksponerte lokaliteter er ingen nyhet. Vi har sett en stadig forskyvning fra ueksponerte til eksponerte lokaliteter. Vi minner om at Norsk Standard 9415 og Nytektforskriften virker uavhengig av valgt lokalitet.
- Salmars havmerd er 110 meter i diameter mot dagens største merder på 64 meter i diameter. Er det størrelsen i seg selv som er nyheten, eller er det den prosentvise økningen i størrelse sammenliknet med dagens største merder? Hvor skal man i så fall sette grensene for hva som er en nyhet? Ville nyhetselementet falt bort om merden hadde en diameter på "kun" 80 meter?
- Anlegget er i hovedsak en stålkonstruksjon. Dette er ingen nyhet, men et kjent konsept.
- Nettet som skal brukes er angitt å være samme type nett som brukes til fjellsikring. Eco-nett, som allerede er i bruk, er samme type nett. Dette valget er derfor ingen nyhet.
- Havmerden er i bunn og grunn en stiv konstruksjon. Rigide/stive konstruksjoner er i seg selv ingen nyhet. Flytende lukkede anlegg med stive vegger er allerede i bruk og er kommersiell handelsvare.

Det er rimelig å anta at nyhetselementet i havmerdkonseptet ligger i en kombinasjon av de nevnte punktene (og sikkert flere). Poenget er å illustrere at det må brukes skjønn, og da er det alltid rom for ulike syn. Hva skjer hvis en annen aktør søker om utviklingskonsesjoner for en liknende merd som er halvparten så stor og skal ligge halvparten så langt fra kysten? Vi de få konsesjonene? Hvis ikke, vil det avhenge av spesifikke vurderinger av konseptet, eller vil det gis et blankt avslag fordi det likner på Salmars konsept og dermed per definisjon ikke er en nyhet i det hele tatt? **Én ting er i hvert fall sikkert - hvis Norske Lakseelver etterspør kriteriene for nyhetselementet, vil det garantert være mange selskaper i bunken med avslag som vil gjøre det samme.**

Både oppdrettsindustrien og nåværende regjeringspartier har vært sterkt kritiske til de seneste tildelingsrundene og kalt disse skjønnhetskonkurranser der aktørene har overbudt hverandres gode intensjoner. Endelig tildeling har skapt mistro, misunnelse og lange klagerunder i både forvaltningen og rettsvesenet. Flere av de grønne konsesjonene, som likner svært på utviklingskonsesjonene som nå lanseres, har eksempelvis ennå ikke funnet sine endelige eiere grunnet klager med påfølgende klagebehandling. Om dette sa Aspaker i et intervju med Intrafish kun 11 dager før pressemeldingen om utviklingskonsesjonene:

"Dette illustrerer hvor enorm arbeidsmengde en får når en ikke har objektive kriterier for tildeling. Dette er en demonstrasjon på at en må bort fra den metoden"

Det er derfor paradoksalt at kriteriene for utviklingskonsesjonene synes langt mindre konkrete enn eksempelvis kriteriene for de grønne konsesjonene. **Med mindre man gir utviklingskonsesjoner til alle som søker, vil tildelingen av utviklingskonsesjoner få tidligere konsesjonstildelingskrangler til å fremstå som matutdelingen den gang Jesus mettet 5000, for å holde oss til en kjent hendelse fra fiskerihistorien.**

5. Uklart omfang og uante miljømessige konsekvenser

I høringsnotatet står det. *Tildeling av slike tillatelser vil kunne gi økt totalproduksjon, men virkningen vil være avgrenset i og med at utnytting krever klarert lokalitet.* Denne redegjørelse er dels altfor snever og dels helt misvisende.

1. I løpet av en varierende tid etter prosjektstart vil det opplagt bli produsert fisk på disse konsesjonene. Det er derfor hevet over tvil at tildelingen **vil** gi økt totalproduksjon. Denne økningen kan også bli særdeles stor om antallet utviklingskonsesjoner ikke antallsbegrenses.
2. Vurderingen at miljøkonsekvenser vil være avgrenset fordi utnytting krever klarert lokalitet, er på ingen måte tilstrekkelig. Som departementet er klar over, stiller dagens lokalitetsklarering ingen krav til vurdering av forhold knyttet til oppdrettsindustriens to hovedmiljøutfordringer – lakselusutslipp og rømming. Vurdering av skadelige konsekvenser for vill laksefisk inngår altså ikke i lokalitetsklareringen. Krav til miljømessig forsvarlig drift er i praksis kun knyttet til utslipp av organisk avfall og påvirkning på bunnfauna under og i umiddelbar nærhet til lokaliteten.
3. Riksrevisjonen kritiserte i 2012 at evaluering av miljøeffekter i hovedsak skjer på lokalitetsnivå, at samlet miljøvurdering og økosystemtankegangen er fraværende i havbruksforvaltningen og at dette er et betydelig problem i forhold til industriens bærekraft. Den nye forvaltningsmodellen som nå skal innføres, i tråd med St. mld. 16. adresserer nettopp dette. **Høringsnotatets konklusjon om avgrenset miljøeffekt fordi utnytting krever klarert lokalitet, hører altså hjemme i fortiden og ikke i fremtiden, dersom vurderingskriteriene ved lokalitetsklarering ikke samtidig endres vesentlig.**
4. Ved utlysning av grønne konsesjoner var man med rette opptatt av totalbelastningen på miljøet. Et hovedargument var at lavere lusegrenser i kombinasjon med innløsningsordningen ville gjøre den grønne tilleggsproduksjonen miljønøytral (i lusesammenheng). Bekymring for totalbelastningen på miljøet er dessverre totalt fraværende i dette forslaget.

Regjeringen fikk nylig Stortingets velsignelse til å gå videre med planlegging av produksjonsområder og smitte- og spredningsmodell for vurdering av lakslus effekt på vill laksefisk. Nettopp etablering av produksjonsområder som separate forvaltningsenheter er et vesentlig argument for å stille høringsforslaget i bero.

- Fordi etablering av produksjonsområder er nødvendig for på sikt å sikre bærekraftig produksjon langs hele kysten, kan ingen nye konsesjoner tildeles før områdene er definert.
- Etter etablering av produksjonsområder kan ingen nye konsesjoner tildeles områder med rød eller gul status.
- Det er umulig å vite hvilke miljøkonsekvenser disse utviklingskonsesjonene vil ha før produksjonsområdene er definert og man ser hvilke områder som vil berøres av driften av dem. Fordi utviklingskonsesjoner med all sannsynlighet vil favorisere store, ressurssterke oppdrettsselskaper, vil etablering av disse kunne redusere det fremtidige vekstpotensialet til små aktører, ved at områder med potensiell grønn status kan få rød eller gul status som følge av produksjonen på utviklingskonsesjonene til store selskaper.

6. Konvertering

Mulighet for konvertering til kommersielle konsesjoner, og dermed økning av egen produksjon, vil være den aller største motivasjonsfaktoren for oppdrettsselskapene. Det vil naturlig nok bli søkt om et stort antall konsesjoner pr. prosjekt. Selv om vårt hovedbudskap er å stille forslaget i bero inntil det nye forvaltningsregimet er etablert (og evaluert), vil vi allikevel peke på krav som kan stilles i forbindelse med konvertering.

Målet er å få utviklet teknologi som muliggjør produksjon på områder man hittil ikke har kunnet utnytte, med samtidig betydelig mindre påvirkning på miljøet (lus, andre sykdommer, rømming, utslipp). Dessuten, og dette er likt med målet med de grønne konsesjonene, må nyutviklet teknologi tas i bruk i stort omfang (mange aktører) på dagens produksjonsvolum. Om ikke ny teknologi erstatter dagens, har vi ikke oppnådd mer enn en bærekraftig tilleggsproduksjon til dagens.

Eventuell fremtidig konvertering bør derfor knyttes til følgende krav:

- konsesjonshaver selv må ta i bruk den nye teknologien på utviklingskonsesjonene som ønskes konvertert, **OG**
- konsesjonshaver må ta i bruk den nyutviklede teknologien på et tilsvarende antall eksisterende konsesjoner (litt som innløsningsprinsippet for grønne konsesjoner), **OG**
- konsesjonshaverens teknologi må tas i bruk på et tilsvarende antall konsesjoner hos minst ett annet oppdrettsselskap.

Sistnevnte punkt sikrer fokus på løsninger for hele næringen. Gjennom dette overlater man helt og holdent til industrien selv å bedømme nyutviklede konsepters suksess.

7. Forholdet til de grønne konsesjonene

Ved offentliggjøringen av de grønne konsesjonene het det 9/11-2012:

Regjeringa foreslår tildeling av 45 nye grønne laksekonsesjoner i 2013. - Jeg ønsker å stimulere til utvikling av tekniske løsninger som en drivkraft for positiv endring i næringa. Dette gir muligheter for vekst langs hele kysten, men mest i Finnmark og Troms, sier fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen.

Om de nye utviklingskonsesjonene heter det:

Vil ha fart på utvikling av grøn oppdrettsteknologi. Nærings- og fiskeridepartementet har i dag sendt på høyring eit forslag om å opne for tildeling av løyve til akvakultur til utviklingsformål. Formålet er å legge til rette for teknologiutvikling og vidareutvikling av driftsformer, til dømes offshore-oppdrett. Eg er oppteken av at forskning og utvikling skjer i Noreg. Dette vil styrke konkurransekrafta til både oppdrettsnæringa og leverandørindustrien, seier fiskeriminister Elisabeth Aspaker.

Det er svært vanskelig å se de store forskjellene på intensjonene her, og etablering av begge typer konsesjoner må ses på som tiltak av samme type. Vi utelukker absolutt ikke en positiv effekt av verken grønne konsesjoner eller utviklingskonsesjoner. Problemet er at flere av de grønne konsesjonene fremdeles ikke har funnet sine endelige eiere, grunnet klager fra oppdrettsindustrien og dertil hørende klagebehandling. **Når vi ennå ikke vet om tiltak nr 1 av denne typen fungerer slik det er tiltenkt, er det altfor tidlig å iverksette tiltak nr. 2.**

I høringsnotatet sies det at de foreslåtte utviklingskonsesjonene ikke kommer i konflikt med de grønne løyvene. Det betviles. Aspakers referanse til offshore-oppdrett er en direkte referanse til Salmars havmerdkonsept. Konseptet fikk avslag i konkurransen om grønne konsesjoner. Dette kan vise seg å være et svært lukrativt avslag. Salmar søkte om 8 konsesjoner i gruppe C, til en fastpris på 10 mill/stk. Om de nå får et tilsvarende antall utviklingskonsesjoner gratis, vil dette avslaget alene sikre en gevinst på 80 mill. kroner. **Vi ser det ellers som svært sannsynlig at andre aktører som kjøpte grønne konsesjoner for inntil 66 mill kroner/stk, med lusekrav som er strengere en dem for kommersielle konsesjoner, vil føle seg lurt dersom taperne i den grønne konsesjonsrunden nå kan sikre seg tilsvarende konsesjoner gratis, uten de medfølgende ekstrakravene knyttet til lakselus og/eller rømmingssikring.**

Her er det definitivt et grunnlag for høyt konfliktnivå – nettopp med referanse til de grønne konsesjonene.

8. Saksbehandling

Det foreslås at Fiskeridirektoratet får anledning til å innhente spesialkompetanse i form av innleide oppdrag eller avgrensede tilsettingsforhold. Her tar man høyde for at søknadsvurdering kan være krevende. Vi støtter dette, men peker på at det allerede har vært foretatt en utilbørlig politisk saksbehandling gjennom omtale av utviklingskonsesjonene fra både stortingspolitisk og regjeringspolitisk hold – med direkte referanse til Salmars havmerdkonsept. Gjennom dette er det lagt føringer som det er svært lite sannsynlig at verken Fiskeridirektoratet eller eventuell innleid spesialkompetanse kan eller tør motsi. Dette vil skape en forskjellsbehandling som vil prege klagerundene ved en konsesjonstildeling i lang tid.

9. Konklusjon

Vi kan ikke se at det er sannsynliggjort at norske oppdrettsselskaper behøver en ny konsesjonsform for å ta et helt nødvendig FoU-løft. Vi frykter at oppdrettsindustrien vil se på dette som muligheten til å få en vekst som ellers ikke vil bli gitt. Siden det ikke er knyttet noen spesifikke miljøkriterier til de foreslåtte konsesjonene, og siden omfanget av ordningen er helt ubegrenset og uforutsigbar, er de negative miljøkonsekvensene uante og potensielt svært store. Vi ber om at forslaget stilles i bero inntil det nye produksjons- og vekstregimet skissert i St.mld. 16 er etablert og evaluert, etter et rimelig antall produksjonssyklus.

Med vennlig hilsen

Torfinn Evensen
Generalsekretær
Norske Lakseelver

Erik Sterud
Biolog og Fagsjef
Norske Lakseelver